

(Formanden.)

7) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændringer i vejlove som følge af ændringerne i den kommunale styrelseslovgivning m. v.

8) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om radiokommunikation.

9) Valg af 1 medlem til statens jordlovsudvalg (i stedet Chr. Rasmussen).

Mødet hævet kl. 15.13.

7. møde.

Torsdag den 16. oktober kl. 13.

Formanden: Medlemmer af folketinget Krog Hansen, Kurt Brauer og Arne Larsen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Forhøjelse af dagpengesatser m. v.).

Medlemmer af folketinget Morten Lange, Poul Dam og Vivike har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v.

Medlemmer af folketinget Kaj Andresen, Albertsen, Poul Dalsager, Ove Hansen, Niels Mørk, Helge Nielsen, Axel Ivan Pedersen og Børge Schmidt har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Krog Hansen): Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Forhøjelse af dagpengesatser m. v.).*

Da loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring blev ændret ved lov nr. 40 af 22. februar 1967, var der i det nedsatte udvalg enighed om, at den da foreslåede regulering af dagpengesatserne ikke var tilstrækkelig og ikke ville medføre egentlig erstatning ved arbejdsløshed, og et flertal præciserede derfor i betænkningen, at loven i nær fremtid måtte tages op til revision med dette sigte for øje.

På baggrund heraf samt på baggrund af de større og større krav, der stilles til arbejderen i et moderne integreret industrisamfund, krav, der kun kan opfyldes, når den sociale sikkerhed er til stede, finder vi det rigtigt, at der sker en væsentlig forhøjelse af de gældende satser. Endvidere finder vi, at hjemrejsemulighederne for arbejdere med arbejdsplads langt fra hjemstedet bør bringes i overensstemmelse med behovet uden økonomisk belastning for den pågældende.

Vi finder det også af betydning, at der gøres opmærksom på, at de arbejdsløse meget nemt kan blive dårligere stillet efter 1. januar 1970, end tilfældet er i dag, såfremt satserne ikke bliver forhøjet, da der fra denne dato skal svares kildeskat af de udbetalte beløb.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger samt til folketingets forhandlinger 1968-69, spalte 2615-2645, hvor et enslydende forslag var til behandling, anbefaler jeg forslaget til hurtig og velvillig behandling i folketinget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange): Jeg skal hermed på mit partis vegne tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v.*

Problemerne omkring vor abortlovgivning

[Morten Lange.]

er stadig og stærkt inde i den offentlige debat, en afklaring er mere påkrævet end nogen sinde. Flertallets synspunkter i den i foråret afgivne kommissionsbetænkning er kun for meget beskedne lapperier at regne og kommer ikke nær på den faktiske praksis, der er knæsat i flere af vore nabolande. De omkringsiggribende „abortrejser“ er en dyr og besværlig foranstaltning, selv om de må betegnes som mere tilfredsstillende end den illegale aborts usikre vej. Men ingen af disse nødvendige foranstaltninger er tålelige i et retssamfund. Befolkningen har for længst taget afgørelsen af sagen i egen hånd. Der må nu være al grund til ved en lovændring som den her forelagte at placere ansvaret, menneskeligt og etisk, hos den, der har det direkte menneskelige ansvar.

Jeg skal anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Andresen): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri*.

Under den behandling af lov om boligbyggeri, som i sidste samling fandt sted i forbindelse med saneringsloven, var det centrale emne spørgsmålet om rammen for igangsættelsen af almennyttigt, rentesikret boligbyggeri.

En forøgelse af den hidtidige ramme må ses såvel i sammenhæng med saneringen som med den almindelige udvikling på boligmarkedet.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at alene saneringen i de kommende år må forudsætte et erstatningsbyggeri af et omfang på 3.000-4.000 boliger pr. år, og derfor slår efter vor opfattelse de 1.000 ekstra sociale boliger, der skabtes lovhjemmel for i fjor, ikke til.

Den almindelige udvikling på boligmarkedet understreger, at det derudover er nødvendigt at øge kvotaen for det rationelle, almennyttige boligbyggeri, hvis vi ikke skal løbe ind i en periode med stigende bolig-mangel.

De tanker, der fra regeringsside er givet udtryk for om stramning af boligbyggeriets lånevilkår, kan kun medføre nedgang i det samlede byggeri.

Ved at øge det sociale byggeris kvota vil man dels kunne hindre denne nedgang og

dels fremme det rationelle, langtidsplanlagte byggeri, som er den mest effektive metode til på lang sigt at skaffe flest mulige boliger til den billigste pris.

Det må vel også være synspunkter af denne art, der lå bag det fra regeringspartierne i fjor fremsatte underhåndsforslag om at gennemføre en gradvis forhøjelse af kvotaen fra 12.000 til 15.000 boliger pr. år. Socialdemokratiet finder det derfor nødvendigt på ny at fremsætte forslaget om en gradvis forhøjelse af den sociale kvota til 18.000 lejligheder årligt.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslaget (nr. 23) findes i tillæg A. sp. 313, fremsættelsen i tidenden sp. 126).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen: For mig at se er dette lovforslag et klart udtryk for, at regeringen erkender, at dens økonomiske politik med hensyn til den valutariske og rentemæssige udvikling er slået fejl. Regeringen skal ikke have bebrejdelser af mig for, at man erkender sine fejl; det er menneskeligt at fejle, og det er oven i købet prisværdigt at erkende det.

Derimod synes jeg nok, at regeringen bar sig letsindigt ad, da man i de første 8 måneder af 1968 lod diskontoen falde 3 gange med $\frac{1}{2}$ pct. fra $7\frac{1}{2}$ pct. til 6 pct. og fastholdt denne rente i de følgende måneder frem til marts 1969. Det var yderst letsindigt, fordi det internationale renteniveau fra oktober 1968 steg i et sådant tempo, at renten i december 1968 var kommet op over den rente, man i danske pengeinstitutter skulle betale af kassekreditter.

Denne ændring i renteforholdene burde have været advarsel nok for en regering med så mange kloge hoveder og økonomiske eksperter, som der er i den siddende regering. Men i stedet for at imødegå faren for, at importører og eksportører skulle omlægge deres sædvanlige betalingsmønster og gå over til at finansiere deres udenrigsomsætning her i landet og undlade at optage de sædvanlige forretningskreditter i udlandet,